

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7P/11/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712201021
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2012:3712201021.1

Rozhodnutie

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudkyňou JUDr. Ľubicou Bajzovou v právnej veci navrhovateľa D. D., T. XX.X.XXXX, H. C. H., M. X0XX/XXX-XX, proti odporcovi D. D., T. XX.X.XXXX, U. H. F., T. I. XX, Č. M., t. č. na neznámom mieste v konaní zastúpenému Bc. Miroslavou Boškovou, tajomníčkou OS Považská Bystrica, o návrhu navrhovateľa na zvýšenie vyživovacej povinnosti, takto

r o z h o d o l i :

Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľa zvýšeným výživným v sume 25,99 € s účinnosťou od 1.11.2011, ktoré je povinný poukazovať k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zameškané výživné za obdobie od 1.11.2011 do 1.3.2012 v sume 37,56 € je odporca p o v i n n ý zaplatiť k rukám navrhovateľa jednorazovo, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Týmto sa m e n í rozsudok OS Považská Bystrica č. k. P 38/00-6 zo dňa 29.2.2000 v časti o výživnom.

Navrhovateľovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal zvýšenia vyživovacej povinnosti odporcu, ktorý je jeho otcom, a to zo sumy pôvodne určenej súdnym rozhodnutím 16,60 € na sumu 30% zo životného minima, teda na zákonom stanovenú nevyhnutnú mieru výživného, a to s účinnosťou od 1.11.2011, z dôvodu, že odporca, ktorý je jeho otcom, napriek zákonnej úprave si neplní ani súdom stanovenú vyživovaciu povinnosť a neprispieva mu ani minimálnym zákonným výživným.

Vzhľadom k tomu, že odporca sa v mieste trvalého bydliska nezdržuje a súdu sa napriek šetreniu jeho pobyt zistiť nepodarilo, uznesením pod číslom 7P 11/2012 zo dňa 21.2.2012 mu na ochranu jeho záujmov v tomto konaní bola ustanovená opatrovníčka v osobe Bc. Miroslavy Boškovej, tajomníčky OS Považská Bystrica.

Opatrovníčka odporcu uviedla, že nie sú jej známe žiadne skutočnosti týkajúce sa predmetu konania ani osobných, majetkových a zárobkových pomerov odporcu. Poukázala však na to, že v zmysle návrhu je žiadané zákonom stanovené minimálne výživné, ktoré bez ohľadu na majetkové pomery otca, teda odporcu, je potrebné plniť. Uviedla, že nedisponuje žiadnymi dokladmi, ktoré by preukazovali, že odporca v tejto výške výživné plnil.

Súd vykonal dokazovania výsluchom navrhovateľa, opatrovníčky odporcu, oboznámením sa pripojených správ, listinných dokladov, spisom OS Považská Bystrica č. k. P 38/00, ako aj obsahom celého spisového materiálu a zistil:

Navrhovateľ je synom odporcu. Posledná úprava výživného bola rozsudkom OS Považská Bystrica č. k. P 38/00-6 zo dňa 29.2.2000, kedy bolo odporcovi určené výživné v prospech navrhovateľa, ktorý bol v tom čase ešte maloletý, v sume 500,- Sk (16,60 €) mesačne.

V súčasnosti ako vyplýva z potvrdenia o návšteve školy, navrhovateľ študuje v 4. ročníku G. F. Š. D. C. H.. Nemá príjem, je nemajetný, žije so svojou matkou v spoločnej domácnosti, ktorá je invalidná dôchodkyňa.

Osobné, majetkové a finančné pomery odporcu, ktorý je t. č. na neznámom mieste, sa v konaní zistiť nepodarilo.

Podľa § 62 ods. 1 Zák. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zák. o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zák. o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti a majetkové pomery je povinný platiť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 77 ods. 1 Zák. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zák. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

V zmysle opatrenia MPSVaR č. 194/2011 Z.z. predstavuje 30% zo sumy životného minima v období s účinnosťou do 1.7.2011 sumu 25,99 €.

Súd vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a za použitia citovaných zák. ustanovení dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je súladný so zákonnou úpravou, tomuto vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a to z nasledovných dôvodov:

Ako vyplýva z citovaných zák. ustanovení, minimálna zákonom stanovená hranica výživného, ktorú je povinná osoba bez ohľadu na svoje osobné, majetkové a zárobné pomery plniť, stanovená 30 % zo životného minima pre nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. V danom prípade je to citované Opatrenie MPSVaR, ktoré stanovilo s účinnosťou do 1.7.2011, do ktorého rozhodného obdobia spadá nárok navrhovateľa, hranicu minimálneho výživného na 25,99 € mesačne. S poukazom na zákonnú úpravu, teda napriek tomu, že odporca ako povinná osoba je t. č. na neznámom mieste a súdu nie sú známe jeho osobné, majetkové a zárobné pomery, tento bez akejkoľvek pochybnosti priamo aj bez súdneho rozhodnutia je povinný v tejto minimálnej miere stanovenej zákonom si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k navrhovateľovi až do doby, pokiaľ tento nebude schopný sám sa živiť, si plniť. V tomto smere teda nepochybne je návrh navrhovateľa opodstatnený.

Pokiaľ ide o dobu, od ktorej žiadal takto vyživovaciu povinnosť navrhovateľ zvýšiť, z dôvodu, že pôvodne určené výživné nedosahuje úroveň zákonom stanoveného minimálneho výživného, návrh navrhovateľa bol doručený súdu dňa 25.1.2012, pričom žiada zvýšiť výživné späť od 1.11.2011, kedy s ohľadom na § 77 ods. 1 Zák. o rodine, pokiaľ ide o výživné na plnoleté dieťa, toto je možné priznať len odo dňa začatia súdneho konania. V danom prípade je však súd toho názoru, že predmetné ustanovenie zákona nemožno ponímať prísne formalisticky v prípade, keď oprávnená osoba, ako v tomto konaní, sa domáha zvýšenia výživného len na úroveň zákonom stanovenej minimálnej miery výživného, ktoré je povinná osoba povinná plniť aj bez súdneho rozhodnutia, pretože táto jeho povinnosť vyplýva priamo zo zákona. Z uvedených dôvodov preto súd v súlade s návrhom navrhovateľa stanovil výživné odporcovi vo výške stanovenej zákonom tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Zameškané výživné v danom prípade predstavuje rozdiel mesačne medzi stanoveným výživným pôvodným súdnym rozhodnutím 16,60 € a zvýšeným minimálnym výživným v sume 25,99 €, čo za jeden mesiac predstavuje zameškané výživné 9,30 € čo za 4 mesiace predstavuje sumu 37,56 €, na zaplatenie ktorých súd odporcu zaviazal jednorazovo s poukazom na nízku čiastku zameškaného výživného.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ bol v konaní úspešný v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. mu prináleží právo na náhradu trov konania. Keďže tento trovy v konaní neuplatnil a preukázateľne mu ani žiadne nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.